

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. I. Quid Concilium Generale seu Oecumenicum, & quæ ad tale Concilium
requisita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](#)

§. I.

*Quid Concilium Generale seu Oecumenicum,
et quæ ad tale Concilium requisita.*

Summaria.

1. *Quid Concilium Generale?*
2. *Quæ illius conditiones.*

I.

Oncilium Generale nihil aliud est, quam Conventus Præsulum Ecclesiæque Pastorum, legitimâ auctoritate indictus, factus, confirmatusque, ad majora fidei & religionis finienda negotia: sicut enim ob publicas communesque omnium civium & Republicæ necessitates convocantur à Principe comitia generalia, sic cùm fidei, quæ omnium Christianorum commune est bonum, periculum & bellum impendet, omnium Ecclesiarum Pastores evocantur, communem causam communi voto acturi. Cùm enim in corpore humano ex conflictu qualitatum, humorumque corruptione oporteat aliquando, immo sàpe morbos existere, ita, & multò magis, in corpore Ecclesiæ politico, ubi non corpora, sed animæ laborant, & quod pejus est, amantur morbi, ac remedia fastidio & horrore sunt. Cùm ergo oportuerit in Ecclesia hæreses esse, pastoribus & Vicario Christi præsertim data est cura, ne quid in fide turbaretur, cui enim potius quam medico morbos, gubernatori navem, pastoribus oves committeret Deus? his enim ignorantia aut affectu in errorem abductis, quis aliis Ecclesiam & fideles duceret? *Quod si sal, inquit Christus, evanuerit, in quo salietur?* In quem locum D. Augustinus

Mm 2

Augustinus

gustinus l.1. de serm. Dom. in monte. Si vos, per quos condendi quodammodo sunt populi, metu persecutionum temporalium amiseris regnum cœlorum, querunt homines per quos à nobis error afferatur, cum vos elegerit Deus per quos errorem afferet ceterorum? Sicut ergo tota Ecclesia in iis, quæ ad fidem spectant, errare non potest, ita & multò minus, totius Ecclesiæ Doctores, qui Ecclesiam in Concilio universali repræsentant: alioquin oporteret Magistros à discipulis, Pastores ab ovibus, aurigam ab equis regi, corrigi, quo nihil absurdius dici potest, & tamen dicendum esset datâ Ecclesiæ infallibilitate (quam Græci anamarthesian vocant) & negatâ Pastoribus. Hic tamen cum non omnes in Concilium convenire possint (quis enim fideles in tereâ pasceret Pastoribus prœculavocatis?) hoc ipsum privilegium non errandi præsentibus Concilio à Christo concessum est dicente: *Ubicunque fuerint duo vel tres in nomine meo congregati, ibi sum in medio eorum. Matth. 18.*

II. Conditiones verò ad Concilium universale necessarias communiter DD. has statuunt.

Prima; Ut summum Pontificis mandato vel approbatione fiat, & Patres ad Concilium convocentur. c.1.2. & seqq. d.17. quod vidimus in primis quatuor Conciliis observatum etiam esse, quæ B. Gregorius eadem veneratione quam Evangelia prosequebatur, ut habetur in c. scit. d.15. De Concilio Nicæno primo patet ex præfatione ad Canones Concilii Nicæni, & præfatione ad ipsum Concilium ex S. Isidoro, & epistola synodali ad Sylvestrum Papam l.4. Concilii Nicæni, quæ videripossunt T.1. Concilior. Veneta editionis.

Secunda Conditio est, ut Concilio Pontifex per se vel suos Legatos interficit. c.2. & 6. d.17. Primo Nicæno nomine Sylvestri Papæ interfuerunt Osius Episcopus Cordubensis, Macarius Episcopus Hierosolymitanus, Victor & Vincentius Presbyteri Romani, ut habetur in epistola Synodali ipsius Concilii, *Nobis f.569. Tomi I. Concilior.* Concilio Constantinopolitano primo non interfuit quidem, multòque minus per se sirosque Legatos præsedit Damasus Papa, quod Patres Romam ad aliud Concilium evocasset, ut patet ex epistola ab iisdem ad Damasum scripta, & actis Concilii Constantinopolitani inserta: confirmatum tamen à Damaso fuisse, immo ejus jussu & Theodosii indictum colligitur ex sexta Synodo

Constan-

Constantinopolitana. *Act. 18. post subscriptiones PP nobis f. 362 col 2.*
 Et videri potest Baronius ad annum **CCCLXXXI**. Concilio Ephesino
 præsedit per suum Legatum S. Cyrillum, Cælestinus Papa, ut con-
 stat ex hujus ad *Cyrrillum epistola Tomo I. Concilii Ephesini cap. 16.*
 & tres alios Legatos ad Concilium missos, Arcadium videlicet. Proje-
 ctum & Philippum, qui tempestatibus jactati sub finem Concilii
Ephesum appulerunt, ut habetur Tom. 2. Concilii Ephes. c. 13. Con-
 cilio Chalcedonensi per Legatos Paschasi, Lucentium, Bonifaci-
 um & Basilium præfuit Leo Papa, ut videre est in omnibus Concilii
 actibus, præsertim *Actione 3.*

Tertia conditio est, ut evocatio Episcoporum sit generalis, nec
 ullus Episcopus, ex quacunque orbis parte adveniat, excludatur,
 altoqui Concilium non erit generale, sed tantum provinciale, vel
 nationale, &c. colligitur etiam ex *c. 9. d. 19.* & ratio est præter al-
 legatam, quia ad Concilium Provinciale ab Archiepiscopo omnes
 Episcopi totius Provinciae vocandi sunt. *d. 18. per totum*; ergo ad
 Concilium universale Episcopi totius orbis, cum Papa dicatur
 Archiepiscopus orbis. *d. 25. in fin. ejusque Provincia sit totus mun-
 dus: accedit, quod omnes tangit, ab omnibus approbandum esse.*
dereg. f. in 6. causa vero fidei & Religionis omnes tangit, ergo
 omnibus vocatis, sed non comparentibus auctoritas definiendi
 penes præsentes est, *juxta promissum Christi Matth. 18. Ubisunt duo
 vel tres in nomine meo congregati, ibi sum in medio eorum.* Non ergo
 numerus Episcoporum Concilium generale facit, sed jus omnibus fa-
 ctem, & saltem, ut ex majori parte Christianarum Provinciarum
 aliqui adveniant, omnes enim convenire res est impossibilis, nec
 credi debet voluisse Christum auctoritatem Ecclesiæ necessariam
 ad easum eventumque impossibilem adstringere; & idem licet
 Concilium Carthaginense nationale tempore D. Augustini Epi-
 scopos *217.* numeraverit, Concilium vero Constantinopolitanum
 primum *150.* hoc generale fuit, non illud: & ad Concilia in Ori-
 entem habita pauci Occidentalium, sicut ex adverso ad Concilia Occi-
 dentis pauci Orientalium convenire, nec minus tamen consensu
 omnium universalia habita sunt. Vide *S. Antonin. 3. p. T. 23. §. 7.*

& Bellarm. *de Concil. cap. 17.*